

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	8Sžp/20/2013
Identifikačné číslo spisu:	1011200345
Dátum vydania rozhodnutia:	11.12.2014
Meno a priezvisko:	CSc., JUDr. Eva Babiaková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:1011200345.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Babiakovej, CSc. a členov senátu Mgr. Petra Melichera a JUDr. Eleny Kováčovej, v právnej veci žalobcu: C. H.-Pechariáda, s miestom podnikania Partizánska 14, Svätý Jur, IČO: 17 579 660, zastúpený: JUDr. Pavol Mičunek, advokát so sídlom Holubyho 37, Pezinok, proti žalovanému: Okresný úrad Bratislava, odbor výstavby a bytovej politiky, so sídlom Lamačská cesta 8, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného č. A/2010/2503/JAN zo dňa 16. decembra 2010, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 3S 37/2011-62, č. k. 3S 118/2011-62 zo dňa 16. apríla 2013, jednohlasne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 3S 37/2011-62, č. k. 3S 118/2011-62 zo dňa 16. apríla 2013 z m e ň u j e tak, že rozhodnutie žalovaného č. A/2010/2503/JAN zo dňa 16. decembra 2010 z r u š u j e a v e c v r a c i a žalovanému na ďalšie konanie.

Žalobcovi náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd v Bratislave rozsudkom č. k. 3S 37/2011-62, 3S 118/2011-62 zo dňa 16. apríla 2013 podľa § 250j ods. 1 Občianskeho právneho poriadku (ďalej len „O.s.p."), zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. A/2010/2503/JAN zo dňa 16. decembra 2010, ktorým tento podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) rozhodnutie mesta Svätý Jur č. Výst./2027/740/2010-Po zo dňa 22. septembra 2010, ktorým bolo podľa § 88 ods. 1 písm. b/ zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) žalobcovi nariadené odstránenie stavby „Sklady“ - pozostávajúce zo štyroch prízemných montovaných hál pre prevádzku stavebnín na pozemku p.č. XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X na ul. F. vo J. v k.ú. J. D. za podmienok špecifikovaných vo výroku rozhodnutia, zmenil tak, že:

I. Mení znenie podmienky č. 1 výrokovej časti rozhodnutia, ktorej nové znenie je nasledovné: 1. Stavba bude odstránená v lehote 3 mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia.

II. Mení poslednú vetu v časti Poučenie, ktorej opravené znenie je nasledovné: Toto rozhodnutie je preskúmateľné súdom po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov.

Toto rozhodnutie je súčasťou rozhodnutia mesta Svätý Jur č. Výst./2027/740/2010-Po zo dňa 22. septembra 2010, ktoré odvolací orgán v ostatných častiach ponecháva v platnosti.

V odôvodnení rozsudku krajský súd konštatoval, že napadnuté rozhodnutie žalovaného, ako aj stavebného úradu vychádzalo z dostatočne zisteného skutkového stavu veci a v konaní, ktoré predchádzalo ich vydaniu, boli zabezpečené procesné práva žalobcu. Výslovil, že zo strany žalobcu neboli splnené podmienky ustanovené v § 88a ods. 2 a 6 stavebného zákona napriek výzve stavebného úradu. Poukázal na skutočnosť, že stavebný úrad vyzval žalobcu na predloženie žiadosti o dodatočné povolenie stavby, pričom však zdôraznil, že dôkazné bremeno preukázať, že ďalšia existencia stavby zrealizovanej bez právoplatného stavebného povolenia nie je v rozpore s verejnými záujmami spočíva na vlastníckovi stavby (žalobcovi), nakoľko on je subjektom, ktorý porušil zákon. Mal za to, že správne orgány rozhodovali v súlade so stavebným zákonom, keďže žalobca realizoval stavbu bez stavebného povolenia. Za neopodstatnenú pokladal námietku žalobcu, že skladové haly nemajú charakter nehnuteľnosti, pretože nie sú pevne spojené so zemou, v spojitosti s čím odkázal na § 43 stavebného zákona. Doplnil, že skutočnosť, že ide o stavby v zmysle § 43 stavebného zákona zistil stavebný úrad pri vykonanom štátnom stavebnom dohľade dňa 9. marca 2010.

Zároveň krajský súd napadnutým rozsudkom rozhodol o zastavení konania o nariadení predbežného opatrenia zmysle § 104 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c O.s.p. z dôvodu nedostatku právomoci súdu na nariadenie predbežného opatrenia v konaní o preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu, čo predstavuje neodstrániteľnú prekážku konania. Konštatoval, že inštitút predbežných opatrení je v konaní podľa piatej časti O.s.p. vylúčený. Uvedené odôvodnil tým, že by išlo o neprípustný zásah z hľadiska princípu delby výkonnej a súdnej moci, ako aj skutočnosťou, že použitie druhej časti O.s.p., kde je upravený tento inštitút, je pojmovo vylúčené podľa § 246c O.s.p., ktoré ustanovenie v konaní podľa piatej časti O.s.p. dovoľuje použiť primerane prvú, tretiu a štvrtú časť O.s.p.

Proti uvedenému rozsudku krajského súdu podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Žiadal, aby odvolací súd v zmysle § 220 O.s.p. prvostupňový rozsudok zmenil tak, že zruší rozhodnutie žalovaného č. A/2010/2503/JAN zo dňa 16. decembra 2010, ako aj rozhodnutie mesta Svätý Jur č. Výst./2027/740/2010-Po zo dňa 22. septembra 2010, alternatívne navrhol podľa § 221 ods. 1 písm. b/ O.s.p. zrušiť napadnutý rozsudok a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Zároveň žiadal, aby mu bola priznaná náhrada trov prvostupňového i odvolacieho konania. Namietal, že napadnuté rozhodnutie krajského súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Ďalej namietal, že súd prvého stupňa sa ani v opakovanom konaní nevysporiadal s námietkou žalobcu o rozpore v označení parciel v rozhodnutí mesta Svätý Jur č. Výst./2027/740/2010-Po zo dňa 22. septembra 2010, vo výroku označených ako parc. č. XXXX/X, XXXX/X a XXXX/X . a v odôvodnení označených ako parc. č. XXXX/X., čo podľa žalobcu spôsobuje jeho zmätočnosť a nevykonateľnosť. Krajskému súdu taktiež vyčítal, že o neprípustnosti konania o predbežnom opatrení mal rozhodnúť už pri spájaní vecí na pojednávaní dňa 23. augusta 2011. Mal za to, že ak súd inštitút predbežných opatrení v konaní podľa piatej časti O.s.p. vylúčil, mal postupovať tak, že vec „vráti“ Okresnému súdu Pezinok. Zdôraznil, že opomenutím tohto postupu bolo žalobcovi znemožnené domáhať sa ochrany na súde v rámci konania o predbežnom opatrení. Súčasne súdu prvého stupňa vyčítal, že sa v napadnutom rozsudku dostatočne nevysporiadal ani s ďalšími pochybeniami namietanými v žalobe, ako aj v odvolaní.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu uviedol, že s právnym názorom krajského súdu uvedeným v napadnutom rozsudku sa stotožňuje. Mal za to, že súd prvého stupňa sa vecou dostatočne zaoberal, dostatočne zistil skutkový stav a správne posúdil podstatné otázky sporu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. v spojení s § 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo (podľa § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. v spojení s § 211 a nasl. O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné, avšak z iných dôvodov než uvedených v odvolaní. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 250ja ods. 2 O.s.p. s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu SR

www.nsud.sk . Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 11. decembra 2014 (§ 156 ods. 1 a 3 O.s.p.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa predovšetkým zaoberal otázkou, či výrok rozhodnutia žalovaného, ktorým zmenil odvolaním napadnuté prvostupňové rozhodnutie o odstránení stavby a zároveň vyslovil, že toto rozhodnutie je súčasťou rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa, ktoré odvolací orgán v ostatných častiach ponecháva v platnosti, je zrozumiteľný.

V správnom súdnictve preskúmavajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť postupu a rozhodnutia orgánov verejnej správy (§ 244 ods. 1 O.s.p.).

Rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumie rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté (§ 244 ods. 3 veta prvá O.s.p.).

Na konanie a rozhodovanie žalovaného v predmetnej veci sa vzťahuje stavebný zákon, ktorý v ustanovení § 140 zakotvuje subsidiárnu pôsobnosť všeobecných predpisov o správnom konaní.

Nakoľko stavebný zákon neobsahuje osobitnú úpravu náležitostí rozhodnutia, na posúdenie správnosti výroku rozhodnutia je potrebné aplikovať ustanovenia správneho poriadku.

Správne orgány postupujú v konaní v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi. Sú povinné chrániť záujmy štátu a spoločnosti, práva a záujmy občanov a organizácií a dôsledne vyžadovať plnenie ich povinností (§ 3 ods. 1 správneho poriadku).

Zakotvená zásada zákonnosti vyjadruje požiadavku, aby správne orgány v konaní a pri vydávaní rozhodnutia zachovali procesné predpisy ako aj predpisy hmotnoprávne, ktoré sa vzťahujú na prejednávajúcu vec.

Podľa § 46 ods. 1 správneho poriadku rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

Podľa § 47 ods. 1, 2 správneho poriadku upravujúceho náležitosti rozhodnutia rozhodnutie musí obsahovať výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní (rozklade). Odôvodnenie nie je potrebné, ak sa všetkým účastníkom konania vyhovuje v plnom rozsahu. Výrok obsahuje rozhodnutie vo veci s uvedením ustanovenia právneho predpisu, podľa ktorého sa rozhodlo, prípadne aj rozhodnutie o povinnosti nahradiť trovy konania. Pokiaľ sa v rozhodnutí ukladá účastníkovi konania povinnosť na plnenie, správny orgán určí pre ňu lehotu; lehota nesmie byť kratšia, než ustanovuje osobitný zákon.

Správny poriadok odvolacie konanie podrobne neupravuje. Správne konanie od jeho začatia až po rozhodnutie odvolacieho orgánu tvorí jeden celok. Ustanovenia správneho poriadku vzťahujúce sa na vydanie prvostupňového administratívneho rozhodnutia, majú všeobecnú platnosť a vzťahujú sa aj na odvolacie konanie.

Podľa § 47 ods. 2 správneho poriadku výrok obsahuje rozhodnutie vo veci s uvedením ustanovenia právneho predpisu, podľa ktorého sa rozhodlo, prípadne aj rozhodnutie o povinnosti nahradiť trovy konania. Pokiaľ sa v rozhodnutí ukladá účastníkovi konania povinnosť na plnenie, správny orgán určí pre ňu lehotu; lehota nesmie byť kratšia než ustanovuje osobitný právny predpis.

Výrok rozhodnutia predstavuje najdôležitejšiu časť rozhodnutia. Určujú sa v ňom konkrétne práva a povinnosti účastníkov správneho konania. Výrok je potrebné odlíšiť od ostatných obsahových náležitostí rozhodnutia. Výrok obsahuje rozhodnutie vo veci, je teda jadrom celého rozhodnutia, preto len výrok je záväzný, schopný nadobudnúť právoplatnosť a byť vykonateľný.

Správny poriadok vo vyššie citovanom ustanovení § 47 obsahuje povinné obsahové náležitosti výroku. Vždy je potrebné uviesť ustanovenie právneho predpisu, podľa ktorého sa rozhodlo. Rovnako je nevyhnutné, aby z výroku bolo jasné, kto je adresátom rozhodnutia (účastník konania) a čo sa rozhodnutím zakladá, mení alebo ruší (konkrétne právo alebo povinnosť) resp. autoritatívne potvrdzuje.

Výrok rozhodnutia odvolacieho správneho orgánu musí v zmysle § 59 ods. 2 správneho poriadku obsahovať rozhodnutie, či sa prvostupňové rozhodnutie potvrdzuje a odvolanie zamietajú, či sa prvostupňové rozhodnutie mení alebo či sa prvostupňové rozhodnutie zrušuje.

Z výroku rozhodnutia o odvolaní teda musí byť zjavné, ktorú z možných alternatív rozhodnutia odvolací orgán zvolil - či a v akej časti sa odvolanie zamietajú a v akej časti sa napadnuté rozhodnutie potvrdzuje. Nedodržanie tejto požiadavky spôsobuje totiž nejasnosť, nezrozumiteľnosť prípadne nepreskúmateľnosť rozhodnutia. V konkrétnom prípade žalovaný správny orgán uvedené zásady určitosti a zrozumiteľnosti nerešpektoval.

Výrok rozhodnutia žalovaného, ktorým rozhodol, že mení rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa tak, že:

I. „Mení znenie podmienky č. 1 výrokovej časti rozhodnutia, ktorej nové znenie je nasledovné: 1. Stavba bude odstránená v lehote 3 mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia.

II. Mení poslednú vetu v časti Poučenie, ktorej opravené znenie je nasledovné: Toto rozhodnutie je preskúmateľné súdom po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov.

Toto rozhodnutie je súčasťou rozhodnutia mesta Svätý Jur č. Výst./2027/740/2010-Po zo dňa 22. septembra 2010, ktoré odvolací orgán v ostatných častiach ponecháva v platnosti.",

nie je formulovaný dostatočne jasne a určite, a nie je v súlade s ustanovením § 59 ods. 2 správneho poriadku jednoznačne upravujúcim spôsob rozhodnutia o odvolaní. Z uvedeného dôvodu odvolací súd považuje rozhodnutie žalovaného v časti výroku za nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky zároveň konštatuje, že preskúmané rozhodnutie žalovaného trpí aj ďalšou vadou, majúcou za následok jeho nepreskúmateľnosť, nakoľko žalovaný v odôvodnení rozhodnutia v rozpore s jeho výrokom uvádza, že v konaní a rozhodovaní stavebného úradu nebolo zistené také porušenie hmotnoprávných a procesnoprávných predpisov, ktoré by odôvodňovalo zrušenie odvolaním napadnutého rozhodnutia. K totožnému záveru dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky aj v rozhodnutí sp. zn. 5Sž/135/2002 (42/2003 ZSP), ktorým vyslovil, že ak rozhodnutie žalovaného je zmätočné a nezrozumiteľné, pretože výroková časť rozhodnutia je v rozpore s jeho odôvodnením, je to dôvodom na zrušenie rozhodnutia správneho orgánu a vrátenie veci na ďalšie konanie, keďže takéto rozhodnutie je pre nezrozumiteľnosť nepreskúmateľné.

Z dôvodu nepreskúmateľnosti správneho rozhodnutia žalovaného pre nezrozumiteľnosť odvolací súd napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave v súlade s § 220 ods. 1 O.s.p. zmenil a rozhodnutie žalovaného č. A/2010/2503/JAN zo dňa 16. decembra 2010 podľa § 250j ods. 2 písm. d/ O.s.p. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, v ktorom sa žalovaný zároveň vysporiada so všetkými vznesenými námietkami žalobcu.

O náhrade trov konania rozhodol odvolací súd podľa § 250k ods. 1 vety tretej O.s.p. s použitím § 224 ods. 1 O.s.p. a v spojení s § 246c ods. 1 vety prvej O.s.p. tak, že žalobcovi náhradu trov konania z dôvodov hodných osobitného zreteľa nepriznal, nakoľko odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok krajského súdu z úradnej moci, a nie v rozsahu a z dôvodov uvedených žalobcom v odvolaní.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.